

ПРИМЕРИТЕ ОД ВИСТИНСКИ ЖИВОТ МОЖЕБИ НЕ СЕ НАЈДОБРИ МОДЕЛИ ЗА ПОУЧУВАЊЕ МАТЕМАТИКА

Многумина веруваат дека добриот наставник се одликува со способност апстрактните поими да ги објасни со примери од вистинскиот живот. Но, во новата студија од Џенифер Камински и соработниците од Државниот универзитет во Охајо се вели дека кога станува збор за математика, најдобро е нештата да се задржат на апстрактно ниво.

Учениците биле поучени за правилата на математичките односи помеѓу три елементи во група. Сите ученици успеале да ги научат правилата, но само оние кои што биле поучувани со помош на апстрактни симболи успеале да го применат она што го научиле во нови ситуации од секојдневниот живот. Учениците кои биле поучувани со помош на замислени тегли за вода, парчиња пица или тениски топчиња во сад, не успеале да направат трансфер на тоа што го научиле.

Во друг експеримент се споредувала ефективноста на чисто апстрактно поучување со ефективноста на пристап со којшто прво се давале конкретни примери следени со апстрактни илустрации. Учениците во чисто апстрактната група имале подобри резултати во споредба со оние од групата што имале мешавина на конкретно и апстрактно.

Камински и соработниците велат дека иако конкретните примери можеби се поинтересни за учениците, изгледа како тие да ја попречуваат способноста на учениците да извршат трансфер на релевантното знаење во друга ситуација.

Истражувачите заклучуваат: „Ако целта на предавањето математика е да се обезбеди знаење кое учениците можат да го применат во разни ситуации, тогаш презентирањето на математички поими преку генерички илустрации, како традиционални симболички системи на обележување, може да биде поефективно од серија добри примери од секојдневието.“

Изворниот текст може да се најде на: <http://digest.bps.org.uk/2008/06/real-life-examples-may-not-be-best-for.html>